

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Τεύχος 6
Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

ΚΑΤΩ

ΟΙ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΔΕΘ ΣΑΒΒΑΤΟ 11/9, 18.00, Εγνατία με Αγίας Σοφίας

Η διαδήλωση μας στη
Δ.Ε.Θ. ενάντια στη
φιέστα τους

σελ.3

Νόμος Χατζηδάκη:
Επίθεση στο δικαίωμα
της απεργίας

σελ.5

Επιτροπή Αγώνα
Διανομείς: Δικαίωση
απολυμένων

σελ.6

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ 1923

Τα χρόνια 1918-1923, είναι μια περίοδος μεγάλων αγώνων για τη νεαρή ελληνική εργατική τάξη, συγχρόνως όμως, είναι και μια περίοδος διωγμών και τρομοκρατίας με πρόσχημα την πολεμική κατάσταση. Η Μικρασιατική καταστροφή το 1922, χειροτερεύει την οικονομική κατάσταση της χώρας και σε συνδυασμό με το προσφυγικό κύμα θα οδηγήσει σε έκρηξη της ανεργίας και πτώση των μισθών. Για να αντιμετωπίσει την κατάσταση στο σχεδόν διαλυμένο ελληνικό κράτος, η κυβέρνηση Πλαστήρα - Γονατά επιβάλλει σκληρά φορολογικά μέτρα. Η δικαιολογημένη αντίδραση των εργατών αντιμετωπιζόταν με ωμή βία, συλλήψεις και δολοφονίες εργατών.

Τον Ιούνιο του 1923, πολλές επιχειρήσεις κλείνουν για να εκβιάσουν τη μείωση των ημερομισθίων. Οι μαζικές απολύσεις συνεχίζονται ενώ συνέρχεται κοινή επιτροπή κράτους και εργατών για το ζήτημα της ανεργίας. Κυβέρνηση και εργοδότες ζητάνε τη γενική μείωση των ημερομισθίων κατά 25% - 30%. Πολλά σωματεία δέχονται τη μείωση υπό το φόβο της ανεργίας αλλά και του κλεισίματος των επιχειρήσεων. Όταν όμως οι ναυτεργάτες δηλώνουν ότι δεν θα δεχτούν τις μειώσεις και ότι προτιμάνε να κατέβουν σε απεργιακό αγώνα, το κλίμα αρχίζει να αλλάζει και οι εργάτες σε όλη τη χώρα αρχίζουν να αντιδρούν. Τον Ιούλιο, γίνεται η μεγά-

συνέχεια στην σελίδα 8...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που την δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για την νικηφόρα έκβαση τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

Αλβανία

Κάτω τα χέρια από τους αγωνιστές!

Απόπειρα δολοφονίας κατά του αγωνιστή- συνδικαλιστή μεταλλωρύχου Έλτον Ντεμπρέσι έγινε την Παρασκευή 27/08 με τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στο αυτοκίνητό του έξω από το σπίτι του.

Ο Έλτον Ντεμπρέσι είναι ένας από τους σημαντικότερους αγωνιστές στην Αλβανία, γνωστός για την μάχη που έχει δώσει ενάντια στη διαφθορά και τη διαπλοκή της εργοδοσίας των ορυχείων χρωμίου στην πόλη Μπουλκίτς και ενάντια στον ιδιοκτήτη της εταιρείας Albchrome Σαμίρ Μάνε έναν από τους πλουσιότερους επιχειρηματίες στην Αλβανία ο οποίος με τις πλάτες των διεφθαρμένων κυβερνήσεων ελέγχει μεγάλο μέρος της αγοράς στην Αλβανία (τουρισμός, τράπεζες κ.α.).

Η δημιουργία σωματείου ήταν ένας σταθμός στον αγώνα του εργατικού κινήματος στην Αλβανία... Λίγο μετά τη σύσταση του σωματείου, ο Ντεμπρέσι (ο οποίος ήταν και πρόεδρος του σωματείου) κι άλλοι αγωνιστές απολύθηκαν παράνομα για παραδειγματισμό και για να κοπεί η μαχητικότητα των εργαζομένων. Ο Έλτον μπήκε στο στόχαστρο καθώς τόλμησε να βγει στην πρώτη γραμμή του συνδικαλιστικού αγώνα για τα δικαιώματα των ανθρακωρύχων και να καταγγείλει κάθε δολοφονία και τραυματισμό των εργαζομένων που δουλεύουν σε συνθήκες σκλαβιάς οργανώνοντας έναν μακρόχρονο και σκληρό αγώνα (διάξεις, απεργίες πείνας). Επίσης, είχε θέσει ανεξάρτητη υποψηφιότητα στις εθνικές βουλευτικές εκλογές. Εδώ και τρία χρόνια αντιστέκεται εναντίον της υποδούλωσης ανδρών, γυναικών και παιδιών στα ορυχεία όπου οι θάνατοι, η εκμετάλλευση και η μη πληρωμή των εργαζομένων έχει γίνει καθεστώς.

Η απόπειρα δολοφονίας ενάντια στον Έλτον είναι μια φασιστική πράξη ταξικού μίσους ενάντια στους αγωνιστές εργάτες και τους φτωχούς που σηκώνουν το κεφάλι τους ενάντια στην εκμετάλλευση. Σε Αλβανία, Ελλάδα και όλα τα Βαλκάνια με την ταξική και διεθνιστική μας αλληλεγγύη να κόψουμε τα χέρια όσων δολοφονούν αγωνιστές και εργάτες, να οργανώσουμε κοινούς μαχητικούς αγώνες για

Στον Κόσμο

την αντεπίθεση της εργατικής τάξης ενάντια στην βαρβαρότητα του καπιταλισμού

Αμερική

Εκατομμύρια εργαζόμενοι και άνεργοι στα πρόθυρα της έξωσης

Εκατομμύρια εργαζόμενοι, φτωχά λαϊκά στρώματα και άνεργοι στις ΗΠΑ κινδυνεύουν άμεσα με έξωση, γιγαντώνοντας την ήδη τεράστια στεγαστική κρίση και το πρόβλημα των αστέγων. Το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ στις 27 Αυγούστου απέρριψε να υπάρξει μια μικρή παράταση στο πάγωμα των εξώσεων, παρότι η κυβέρνηση είχε απαφασίσει την προσωρινή προστασία των εργαζομένων από τις εξώσεις λόγω της πανδημίας έως τον Σεπτέμβρη, κάτω από την μεγάλη πίεση του κινήματος. Ομοίως είχε ψηφιστεί ένα κονδύλι για την επιδότηση των ενοικίων και την προστασία των εργαζομένων που είχαν χάσει τις δουλειές τους και δεν μπορούσαν να πληρώσουν. Τα χρήματα αυτά τα οποία στην ουσία ήταν μια ενίσχυση των ιδιοκτητών ακινήτων και των μεγάλων εταιρειών ποτέ δεν έφτασαν στο σύνολο τους σε όσους εργαζόμενους το είχαν ανάγκη εφόσον τα κριτήρια για την έγκριση της επιδότησης ήταν πολύ αυστηρά αλλά και η γραφειοκρατία δαιδαλώδη. Στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ που δημοσιεύτηκαν δείχνουν πως σε σύνολο 46,5 δισ. ομοσπονδιακής βοήθειας για τα ενοίκια έχει διανεμηθεί μόλις 5,1 δισ. έως τον Ιούλιο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πολιτεία της Νότια Καρολίνα όπου παρότι δόθηκαν 272 εκατ. δολ για να διανεμηθούν σε επιδοτήσεις ενοικίου σε διάστημα έξι μηνών έχουν δοθεί μόλις 36.000 δολ.

Συνδικάτα εργαζομένων, κοινωνικοί φορείς και επιτροπές κατοίκων που κινδυνεύουν άμεσα να πεταχτούν στο δρόμο προειδοποιούν για την καταστροφή που έρχεται παραθέτοντας στοιχεία του Γραφείου Απογραφής των ΗΠΑ σύμφωνα με τα οποία έως τις 16 Αυγούστου, 16 εκατομμύρια εργαζόμενοι και άνεργοι δήλωσαν ότι αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της έξωσης τους επόμενους δύο μήνες,

Η διαδήλωση μας στη Δ.Ε.Θ. ενάντια στη φιέστα τους

Τα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης (Δ.Ε.Θ.) χρησιμοποιούνται από την εκάστοτε πολιτική-οικονομική εξουσία και ελίτ, είτε για μια «απλή δημόσια εμφάνιση», είτε για μια φιέστα, όπου θα αυτοπροβληθούν, θα χαριεντιστούν μεταξύ τους και θα εξαγγείλουν «τα σχέδιά τους». Αυτή η παράδοση κρατάει από το 1927-1928. Αντίστοιχα, φέτος προετοιμάζεται η φιέστα του Μητσotάκη, όπου θα εξαγγείλει τις επερχόμενες «μεταρρυθμίσεις» της κυβέρνησής του, θα υπερασπιστεί το έργο και τις «μεταρρυθμίσεις» που ήδη έκανε και φυσικά θα εξαγγείλει μέτρα «υπέρ» των «αδύναμων», των πυρόπληκτων κ.α.

Απέναντι και ενάντια σε αυτή την παράδοση των «από πάνω» δημιουργήθηκε μια άλλη παράδοση, των «από κάτω». Ενάντια στις φιέστες τους, οργανώνεται η πανελλαδική πανεργατική και παλλαϊκή «Διαδήλωση στη Δ.Ε.Θ.». Μια διαδήλωση που καθιερώθηκε από το 1992, με αφορμή τον διαρκή και μαχητικό απεργιακό αγώνα των απολυμένων της Ε.Α.Σ. (αστικές συγκοινωνίες Αθήνας), ενάντια στην νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσotάκη που τους είχε απολύσει σε μια νύκτα. Οι απεργοί της Ε.Α.Σ., κόντρα στην κάθε είδους συνδικαλιστική γραφειοκρατία (που προτιμούσε τις συζητήσεις και τα παζάρια), διαδήλωναν σε όλη την χώρα, σπέρνοντας το μήνυμα της αντίστασης και αποφάσισαν να διαδηλώσουν στα εγκαίνια της Δ.Ε.Θ. Το Ε.Κ.Θ. αναγκάστηκε αρχικά να πάρει θέση υπέρ, γρήγορα, όμως, αναίρεσε την απόφασή του με την «δικαι-

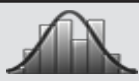
ολογία» της 48ωρης απαγόρευσης συγκεντρώσεων στην Θεσσαλονίκη που κήρυξε η κυβέρνηση Μητσotάκη, κατά τη διάρκεια των εγκαινίων της Δ.Ε.Θ. Η ακλόνητη πίστη λίγων πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων τότε, ότι οι απαγορεύσεις σπάνε στην πράξη, οδήγησε στην πρωτοβουλία να βγούμε στον δρόμο. Η επιτυχημένη εφαρμογή αυτής της απόφασης και η συσσωρευμένη αγανάκτηση χιλιάδων εργαζομένων, φοιτητών, μαθητών (περί τις 4.000) που τελικά συμμετείχαν στην διαδήλωση ή την υποστήριζαν από τα πεζοδρόμια, τις πλατείες, τα μπαλκόνια και τις ταράτσες, τελικά, δικαιώθηκαν. Όχι μόνο έσπασαν την απαγόρευση, όχι μόνο βοήθησαν στην πτώση της νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης έναν χρόνο μετά, όχι μόνο οι απολυμένοι επαναπροσλήφθηκαν, αλλά καθιέρωσαν, ουσιαστικά, την «Διαδήλωση στην Δ.Ε.Θ.».

Η διαδήλωση στην Δ.Ε.Θ., αν και κρατάει μόνο 29 χρόνια, μπορούμε να πούμε ότι ανήκει στις σύγχρονες παραδόσεις του ελληνικού εργατικού κινήματος: (α) Δημιουργείται την εποχή από το 1990 και μετά, σαν μια στοιχειώδη απάντηση στην πρώτη νεοφιλελεύθερη επίθεση σε όλα τα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα που είχαν κατακτηθεί μέχρι τότε, ιδίως μετά το «Πολυτεχνείο» και τους αγώνες της «μεταπολίτευσης». (β) Κρατάει και «χτίζεται» αυτή η παράδοση ενάντια στις διαρκείς επιθέσεις νεοφιλελεύθερων, εκσυγχρονιστών (βλ. Σημίτη), μνημονιακών, ψευτοαριστερών τύπου ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοφιλελεύθερων ή ψευτομεταρρυθμιστών τύπου Χατζηδάκη, Μητσotάκη κ.α. (γ) Αυτή η παράδοση των

μαζικών, μαχητικών, ανυποχώρητων διαδηλώσεων, συγκρούσεων και αγώνων είναι μόνο ένα μέρος της παράδοσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος, που κρατάει εδώ και 200 χρόνια, από την ίδια την Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Η Ελληνική Επανάσταση του 1821, για την ακρίβεια η Ελληνική Αστική Επανάσταση, στην οποία θα είναι αφιερωμένη η φετινή ΔΕΘ, ήταν και είναι πάρα πολύ καθυστερημένη και σιγκούνηκη, αναφορικά με το αν έδωσε «στους από κάτω» τα όποια στοιχειώδη δικαιώματα και ελευθερίες. Από τα 200 χρόνια ιστορίας, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας «φάγανε γλυκό ψωμί», το πολύ για 10-20 χρόνια, μόνο μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, τους δυναμικούς αγώνες της Μεταπολίτευσης και κυρίως αυτούς της δεκαετίας του 1980. Οι όποιες κατακτήσεις και τα όποια δικαιώματα κερδήθηκαν με αγώνες, με ιδρώτα και αίμα, ενάντια σε όλους αυτούς που ξέρουν να κάνουν μόνο φιέστες, να λένε μεγάλα λόγια και να εμφανίζουν τις όποιες κατακτήσεις σαν έργο δικό τους!

Όλες και όλοι «οι από κάτω», η πλειοψηφία της κοινωνίας, που έχουμε χτυπηθεί ή φοβόμαστε ότι θα χτυπηθούμε από την πανδημία, τις πυρκαγιές, την κλιματική και οικονομική κρίση, από τις νεοφιλελεύθερες και μνημονιακές επιθέσεις, πρέπει και μπορούμε να πιαστούμε αλλά και να ενισχύσουμε με κάθε τρόπο την δική μας παράδοση, την Διαδήλωση στην Δ.Ε.Θ., σαν ελάχιστη συνεισφορά στην προσπάθεια να σώσουμε την ίδια την ελληνική κοινωνία.

Στατιστικά

Η ανεργία και η φτώχεια συνεχίζουν να καλπάζουν ανεξέλεγκτα σε παγκόσμιο επίπεδο. Σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat 14,613 εκατ. εργαζόμενοι στην ΕΕ, εκ των οποίων 12,334 εκατ. βρίσκονται στη ζώνη του ευρώ, βρέθηκαν άνεργοι τον Ιούλιο του 2021.

Στην Ελλάδα, η μείωση της ανεργίας ήταν εξαιρετικά μικρή συγκριτικά με πέρσι, γεγονός που κατακρημνίζει το αφήγημα της κυβέρνησης περί ανάπτυξης και σταθεροποίησης της οικονομίας. Τον Ιούλιο 2021 σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία εγγεγραμμένης ανεργίας του ΟΑΕΔ, οι άνεργοι ήταν 1.002.261 ενώ τον προηγούμενο χρόνο με τα απανωτά lockdown και τη μισάνοιξη- επί της ουσίας χαμέ-

νη- τουριστική περίοδο, το ποσοστό ήταν 1.095.997(!) Από αυτούς, μόλις οι 85.036 επιδοτήθηκαν ενώ με το τέλος της τουριστικής περιόδου εκτιμάται ότι από τη νέα φουρνιά ανέργων πάνω από 100.000 θα βρεθούν χωρίς καν το εποχικό επίδομα ανεργίας καθώς είναι σχεδόν αδύνατον να συμπληρώσουν τα 101 ένησημα που απαιτεί η νομοθεσία (ανακοίνωση ΠΟΕΕΤ).

Όσον αφορά τους νέους (κάτω των 25 ετών), η Ελλάδα κατέχει την πρωτιά στην ανεργία σε πανευρωπαϊκό επίπεδο! Η επίσημη ανεργία των νέων ανήλθε στο 37,6% τον Ιούλιο του 2021 ακόμη υψηλότερη και από αυτή τον Ιούλιο του 2020 (36,1%). Στη δεύτερη και τρίτη θέση βρίσκεται η Ισπανία (35,1%) και η Ιταλία (27,7%) αντίστοιχα.

Η κατάσταση προμηνύεται ακόμα πιο τραγική αν αναλογιστούμε την καταστρο-

φή θέσεων εργασίας και περιουσιών λόγω των πυρκαγιών (το δάσος ήταν ζωτικής σημασίας για την οικονομία της Εύβοιας) και τη νέα έξαρση της πανδημίας.

Ενώ οι μισθοί είναι εξευτελιστικά χαμηλοί, η τιμή των προϊόντων είναι πολύ υψηλή και προμηνύεται να αυξηθεί ακόμη περισσότερο! Σύμφωνα με έρευνα της ΓΣΕΕ το 83% των εργαζομένων που λαμβάνει τον κατώτατο μισθό δηλώνει ότι δεν μπορεί να ανταπεξέλθει σε βασικές ανάγκες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της δυσαναλογίας μισθού και τιμής προϊόντων είναι το γεγονός ότι η τιμή ενός από τα πιο βασικά καταναλωτικά αγαθά, του ψωμιού και των σιτηρών είναι πάνω από το μέσο δείκτη τιμών στην Ευρωπαϊκή ένωση (έρευνα Eurostat). Η τιμή του ψωμιού είναι υψηλότερη από αυτή της Γερμανίας, της Πορτογαλίας και της Ολλανδίας.

Εξαγορά της Wind Hellas από την United Group Πανυγηρίζει ο Άδωνις - Ανυσηχούν οι εργαζόμενοι

Στα μέσα Αυγούστου ανακοινώθηκε η εξαγορά της Wind Hellas από την United Group, που ανήκει στον βρετανικό επενδυτικό όμιλο BC Partners. Η εξέλιξη ήταν αναμενόμενη για την Wind, αφού τα hedge funds, που την ήλεγχαν μέσα από την μητρική Crystal Almond Holdings, ήταν έτοιμα από καιρό να την πουλήσουν και αναζητούσαν την κατάλληλη ευκαιρία. Η εξαγορά αναμένεται να ολοκληρωθεί μέσα στο 2022 και έχει εκτιμώμενο τίμημα σχεδόν 1 δισ. ευρώ, από τα οποία τα funds θα λάβουν περίπου το μισό ποσό σε μετρητά, ενώ το υπόλοιπο μισό αφορά την ανάληψη του δανεισμού της Wind.s.

Η United Group είναι πάροχος υπηρεσιών επικοινωνίας και μέσω των μαζικής ενημέρωσης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Στην Ελλάδα έχει ήδη εξαγοράσει τη Nova-Forthnet, ενώ με την αγορά της Wind εξελίσσεται σε έναν καθολικό πάροχο συνδρομητικής τηλεόρασης και κινητής τηλεφωνίας, με αθροιστικά 5 εκατ. συνδρομητές. Γίνεται έτσι ο δεύτερος μεγαλύτερος πάροχος στη χώρα στις υπηρεσίες σταθερής και τηλεόρασης, πλησιάζοντας

την πρώτη Cosmote.

Η συμφωνία πώλησης έγινε δεκτή με πανηγυρισμούς από τον υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Άδωνι Γεωργιάδη, ο οποίος την χαρακτήρισε σαν «μία ακόμη ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία». Τα ενθουσιώδη αισθήματα του ανεκδιήγητου υπουργού δεν συμμερίζομαστε όμως και οι εργαζόμενοι, οι οποίοι ανησυχούμε ότι η εξαγορά της Wind από την εταιρεία που ελέγχει τη Nova θα οδηγήσει σε νέο γύρο επιθέσεων στους εργαζόμενους.

Ήδη την τελευταία δεκαετία το προσωπικό της Wind έχει μειωθεί σχεδόν κατά το ήμισυ, από 2.000 σε περίπου 1.000 άτομα, μέσα από προγράμματα εθελούσιας αποχώρησης, απολύσεις, μεταφορά τεχνικών σε θυγατρικά σχήματα (όπως η Victus) και εκχώρηση των υπηρεσιών τηλεφωνικού κέντρου σχεδόν αποκλειστικά σε εργολαβικές εταιρείες με τη μέθοδο του outsourcing. Οι συλλογικές συμβάσεις έχουν παγώσει από το 2014 ενισχύοντας την περαιτέρω απορρύθμιση των όρων εργασίας. Καθοριστικό ρόλο στην

αύξηση της κερδοφορίας της Wind έπαιξε η με κάθε τρόπο συμπίεση του εργατικού κόστους, αλλά και η μείωση του πάγιου κόστους, αφού στοιχεία υποδομών πωλήθηκαν στην εταιρεία Vantage Towers.

Ένα σενάριο που θεωρείται πιθανό τώρα είναι ότι επειδή και οι δύο εταιρίες, Nova-Forthnet και Wind, έχουν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας, μπορεί τα αντίστοιχα τμήματα να συνενωθούν, με ανάλογες μειώσεις προσωπικού. Ταυτόχρονα ανησυχία υπάρχει και στις εμπλεκόμενες εταιρίες, πχ. η United Group θα αναλάβει και το 50% της Victus που κατείχε η Wind. Άλλα και στη Vodafone ασκούνται μεγάλες πιέσεις, καθώς οι ανακατατάξεις στο τηλεπικοινωνιακό τοπίο την φέρνουν τρίτη στον ανταγωνισμό, με αναμενόμενες επιπτώσεις στους εργαζόμενους.

Κόντρα στις θριαμβολογίες και τα καθησυχαστικά-υπνωτικά μηνύματα της εργοδοσίας, το Ενιαίο Σωματείο Εργαζομένων Vodafone-Wind-Victus πραγματοποιεί καμπάνια ενημέρωσης και προετοιμασίας των συναδέλφων για τους κινδύνους που εγκυμονούν οι εξελίξεις.

Τα σχολεία ανοίγουν χωρίς μέτρα προστασίας και προσωπικό

Λόγω της εφαρμογής της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής (Ε.Β.Ε.), η νέα σχολική χρονιά βρίσκει **40.000 υποψήφιους αποκλεισμένους** από τα δημόσια πανεπιστήμια. Από αυτούς, όσοι μπορούν να ανταποκριθούν οικονομικά, αποτελούν νέα πελατεία για τα ιδιωτικά κολέγια, ενώ οι υπόλοιποι είναι αντιμέτωποι με την ανεργία και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Με αυτόν τον νέο τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με Ε.Β.Ε., 16.000 θέσεις και δεκάδες τμήματα πανεπιστημίου, κυρίως της περιφέρειας, έμειναν κενά, τα οποία σύντομα **θα οδηγηθούν σε κλείσιμο**.

Κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας πανυγηρίζουν για αυτήν την «επιτυχία» τους και συνεχίζουν την κοροϊδία, προσπαθώντας να πείσουν ότι όλα είναι έτοιμα και για την επιστροφή των μαθητών στα θρανία. Όμως, τα επικοινωνιακά τρικ και τα ψέματά τους θα αποκαλυφθούν στις 13 Σεπτέμβρη, όταν οι μαθητές θα ξανασιβαστούν στις ίδιες αίθουσες διδασκαλίας χωρίς

κανένα ουσιαστικό μέτρο προστασίας της υγείας τους (π.χ. μείωση μαθητών σε 15 ανά αίθουσα, προσλήψεις απαραίτητου προσωπικού καθαριότητας, διενέργεια επαναλαμβανόμενων δωρεάν τεστ για όλους με ευθύνη του ΕΟΔΥ) και με χιλιάδες εκπαιδευτικούς να λείπουν από τις τάξεις. Κανένα τρίτιπ του υπουργείου δεν μπορεί να κρύψει: α) ότι οι διορισμοί και οι προσλήψεις αναπληρωτών είναι σταγόνα στον ωκεανό των κενών που υπάρχουν, λόγω της 12ετούς αδιοριστίας που έχουν επιβάλλει όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις και β) ότι δε γίνεται 2χρονη προσχολική αγωγή μέσα σε αίθουσες κοντέινερ, σε αδόμητα οικόπεδα και σχολικές αυλές και μάλιστα εν μέσω πανδημίας.

Επίσης, είναι αδιανόητο στην ειδική αγωγή οι προσλήψεις σε παράλληλη στήριξη, βοηθητικό προσωπικό και σχολικούς νοσηλευτές να γίνονται ανά ομάδες σχολείων και όχι ανά μαθητή. Τέλος, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για αντισταθμιστικά μέτρα (αναπροσαρμο-

γή-μείωση της ύλης κ.α.) προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ολέθριες επιπτώσεις που είχε στη μόρφωση και στην ψυχολογία των μαθητών η παρατεταμένη τηλε-εκπαίδευση των δύο τελευταίων ετών, εξαιτίας της εγκληματικής κυβερνητικής διαχείρισης της πανδημίας.

Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών είχε έγκαιρα επισημάνει ότι η δημόσια παιδεία και υγεία, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών είναι στο στόχαστρο της κυβερνητικής νεοφιλελεύθερης επίθεσης. Επιχειρούν να μετατρέψουν τη μόρφωση των παιδιών σε «ατομική ευθύνη» του κάθε γονιού, ανάλογα με τα χρήματα που διαθέτει, ενώ ταυτόχρονα, με την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, ανοίγουν τον δρόμο για κέρδη στους ιδιώτες. Χρειάζεται εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές να οργανώσουμε ανυποχώρητο αγώνα διαρκείας, ώστε να μην τους αφήσουμε να μετατρέψουν το κοινωνικό αγαθό της παιδείας σε εμπόρευμα.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...

Νέα εγκύκλιος για την εφαρμογή του εργατοκτόνου νομού Χατζηδάκη

Στις 26 Αυγούστου εκδόθηκε νέα εγκύκλιος του Υπουργείου Εργασίας που περιέχει οδηγίες για την άμεση εφαρμογή του αντεργατικού εκτρώματος Χατζηδάκη σε δημόσιο τομέα και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας (υγεία, παιδεία, ενέργεια, μεταφορές, τηλεπικοινωνία, αποκομιδή απορριμμάτων κ.α.). Στο στόχαστρο μπαίνει πρώτα και κύρια το δικαίωμα στην απεργία και ο ρόλος των σωματείων στους παραπάνω κλάδους. Οι βασικές προσθήκες/διευκρινήσεις που προκύπτουν από την εγκύκλιο είναι οι εξής:

1) **Υποχρεωτική γνωστοποίηση απεργιών και στάσεων εργασίας:** Για τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας είναι υποχρεωτική η γνωστοποίηση της απεργίας τουλάχιστον 4 μέρες πριν την έναρξη της, ενώ στις υπόλοιπες επιχειρήσεις η απεργία πρέπει να γνωστοποιείται μέχρι και 24 ώρες πριν. Παρόλο που η διάταξη αυτή ίσχυε και πριν την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη με την εγκύκλιο γίνονται δύο σημαντικές προσθήκες. α) οι γνωστοποιήσεις θα πραγματοποιούνται μόνο εγγράφως και θα επιδίδονται με δικαστικό επιμελητή (παραπάνω δυσκολίες και έξοδα για τις συνδικαλιστικές οργανώσεις) και β) πέρα από την ημερομηνία και την ώρα πρέπει να γνωστοποιούνται πλέον: ώρα λήξης απεργίας (κατάργηση απεργίας διαρκείας), μορφή απεργίας καθώς και ο αριθμός και τα ονόματα των απεργών.

2) **Υποχρέωση διεξαγωγής δημόσιου διαλόγου:** Πλέον οι οργανώσεις εργαζομένων σε Δημόσιο, ΟΤΑ και Ν.Π.Δ.Δ είναι υποχρεωμένες πριν κηρύξουν απεργία να συμμετέχουν σε «διάλογο» με τις οργανώσεις των εργοδοτών ενώπιον του Ο.Μ.Ε.Δ. μετατρέποντας την προετοιμασία της απεργίας σε μια χρονοβόρα/κοστοβόρα διαδικασία.

3) **Θέσπιση Προσωπικού Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας:** Σύμφωνα με τον νόμο Χατζηδάκη στη θέση του Προσωπικού Ασφαλείας θεσπίζεται το Προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας, το οποίο ορίζεται ως το 1/3 του συνόλου των εργαζομένων. Πρόκειται για ακόμα ένα κατάφορο χτύπημα στο δικαίωμα της απεργίας καθώς ακόμα και να κηρυχθεί μια απεργία, το 1/3 των εργαζομένων θα πρέπει να δουλεύει. Με τη νέα εγκύκλιο η κυβέρνηση του Μητσοτάκη εντείνει ακόμα περισσότερο την επίθεση. Απαιτεί από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις να παρέχουν εγγράφως τα ονόματα των εργαζομένων που θα απαρτίζουν το προσωπικό Ελάχιστης Εγγυημένης Υπηρεσίας.

4) **Το σωματείο πρέπει να προστατεύει όσους δουλεύουν εν ώρα απεργίας (!):** Σε μια πλήρη αντιστροφή του ρόλου των σωματείων, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις υποχρεώνονται να υπερασπιστούν-όχι το δικαίωμα του απεργού- αλλά του εργαζόμενου που δεν θα απεργήσει, παρέχοντας του ασφαλή διέλευση στις εγκαταστάσεις και απαγορεύοντας οποιαδήποτε έκφραση... «σωματικής ή ψυχολογικής βίας» (ότι κι αν σημαίνει αυτό). Διαφορετικά, η απεργία μπορεί να διακοπεί με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου και να σχηματιστεί δικογραφία εναντίον του σωματείου και των μελών του Δ.Σ. Σαν

να μην έφταναν όλα αυτά, εάν μια απεργία που κήρυξε ένα πρωτοβάθμιο σωματείο κριθεί παράνομη, τότε δεν μπορεί μια δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση να καλέσει εκ νέου απεργία κατά του ίδιου εργοδότη.

Τέλος, με **Υπουργική Απόφαση** ορίζεται ότι δημιουργείται στο ΕΡΓΑΝΗ το **Γενικό Μητρώο Συνδικαλιστικών Οργανώσεων Εργαζομένων (ΓΕ.ΜΗ.Σ.Ο.Ε.)** και το Γενικό Μητρώο Οργανώσεων Εργοδοτών (ΓΕ.ΜΗ.Ο.Ε). Για όσες οργανώσεις δεν εγγραφούν -δηλαδή δεν παραδώσουν σε κυβέρνηση και αστυνομία τα στοιχεία του σωματείου και των αγωνιστών του- αναστέλλεται το δικαίωμα της συλλογικής διαπραγμάτευσης και της κατάρτισης συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Η εγκύκλιος, και η Υπουργική Απόφαση αποδεικνύουν τη λυσασμένη προσπάθεια της κυβέρνησης να υλοποιήσει όσο το δυνατόν γρηγορότερα το αντεργατικό τερατούργημα Χατζηδάκη. Η κυβέρνηση και εργοδότες τρέμει τη συσσωρευμένη οργή και αγανάκτηση των εργαζομένων και της νεολαίας. Δεν είναι τυχαίο που η πρώτη εγκύκλιος σχετικά με τον εργατοκτόνο νόμο έχει στόχο να αχρηστεύσει και εξευτελίσει το δικαίωμα στην απεργία και το ρόλο των συνδικαλιστικών οργανώσεων- ειδικά αυτών που παρά την κρίση του εργατικού κινήματος διατηρούν μια αγωνιστικότητα κι έχουν μια παράδοση και ιστορία στους αγώνες.

Άμεσα όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας, τα εργατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα! **Να οργανωθούμε στους χώρους δουλειάς και τα σωματεία μας. Να μην επιτρέψουμε καμιά εφαρμογή του αντεργατικού νόμου.**

Επιτροπή Αγώνα Διανομέων: Άλλη μια δικαίωση των απολυμένων συναδέλφων και της Επιτροπής Αγώνα Διανομέων στο πατσατζίδικο «ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ»!

Το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης απέρριψε την έφεση του εργοδότη στην απόφαση του Ειρηνοδίκου για καταβολή δεδουλευμένων 14.500€ + τόκους, τα οποία τελικά αναγκάστηκε να πληρώσει στην απολυμένη συναδέλφισσα. Η απόφαση την δικαιώνει πλήρως (δεδουλευμένα, χρηματική αποζημίωση κ.λπ.), απορρίπτοντας τις ενστάσεις και τα επιχειρήματα της εργοδοσίας.

Η απόφαση, αυτή, είναι σημαντική και αφορά όλους τους διανομείς, γιατί ξεκαθαρίζει ότι:

1) Τα φιλοδωρήματα ΔΕΝ είναι μέρος του μισθού και δεν συμψηφίζονται με νυχτερινά, Κυριακές, υπερωρίες, όπως ισχυ-

ριζόταν ο εργοδότης.

2) Οι διανομείς είναι εργατοτεχνίτες και όχι υπάλληλοι (πάγια τακτική των εργοδοτών για να μας πληρώνουν λιγότερα).

3) Αποδεικνύεται περίτρανα ότι η αγωγή που έκανε ο εργοδότης για συκοφαντική δυσφήμιση προς τους 4 συναδέλφους, απαιτώντας από αυτούς 800.000 € (!) πέφτει, πλέον, στο κενό.

Η παραπάνω νίκη δεν είναι η πρώτη, αλλά μία από τις πολλές που έχουμε επιτύχει στον συγκεκριμένο αγώνα. Όλες οι πρωτόδικες αποφάσεις και οι αποφάσεις του Ε.Φ.Κ.Α. που αφορούν τα ένσημα των 4 εργαζομένων που έκαναν την καταγγελία, τους δικαιώνουν.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ!

Η Επιτροπή Αγώνα Διανομέων συμπαραστάθηκε από την πρώτη στιγμή στους απολυμένους διανομείς! Με μοτοπορείες και μαχητικές κινητοποιήσεις στάθηκε έμπρακτα δίπλα τους, ανέδειξε και

κατήγγειλε τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες.

Σήμερα που η κυβέρνηση νεοφιλελευθέρων της Ν.Δ. δίνει γη και ύδωρ στους εργοδότες, ψηφίζοντας συνεχώς αντεργατικούς νόμους που ξηλώνουν συνδικαλιστικά, κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, κάθε μικρή ή μεγάλη νίκη εργαζομένων είναι σημαντική. Γιατί μας δείχνει ότι ο δρόμος του αγώνα είναι αυτός που δίνει τη δυνατότητα, όχι μόνο να αντιμετωπίσουμε τις επιθέσεις των εργοδοτών και της κυβέρνησης, αλλά να οργανωνόμαστε, να διεκδικούμε και στο τέλος να κερδίζουμε!

Ο αγώνας των απολυμένων στο πατσατζίδικο «ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ» συνεχίζεται μέχρι:

Ο εργοδότης να αποσύρει την κατάπτυστη αγωγή με την οποία ζητάει 800.000€ από 4 διανομείς!

Να ανακαλέσει τις άκυρες και καταχρηστικές απολύσεις!

Στοιχεία Επικοινωνίας:

Τηλ: 6982268508,

antepithesistonepistismo.blogspot.com

Facebook: Επιτροπή Αγώνα Διανομέων

Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης (ΣΜΕΘ)

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΣΣΕ - ΝΑ ΜΗΝ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!

Σε έναν κλάδο που έτσι κι αλλιώς κυριαρχούσε η ασυδοσία των εργοδοτών (με τις απολύσεις και την ανεργία κάθε καλοκαίρι, την υποδηλωμένη και απλήρωτη εργασία, τη μη καταβολή δώρων/επιδομάτων κ.α.) ήρθαν και προστέθηκαν οι διάφορες υπουργικές αποφάσεις και ο νόμος Χατζηδάκη, μάλιστα εν μέσω πανδημίας και απαγόρευσης κυκλοφορίας, που καταφέρνουν καιρία πλήγηματα: α) Εξοπλίζουν τους εργοδότες με κάθε λογής εργαλείο καταπάτησης των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειάς μας. β) Δυσκολεύουν την διεκδίκηση μέσω της επιθεώρησης εργασίας – ενώ κυριαρχεί η απληρωσιά με το έτσι θέλω. γ) Δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας που λείπει από το 2010, δ) Αφήνουν ένα παράθυρο για την κατάργηση των Κυριακών-Αργιών στην πράξη. Επιπλέον, σχεδιάζεται η αλλαγή των προϋποθέσεων για την καταβολή επιδόματος ανεργίας, το οποίο αποτελεί

όρο επιβίωσης για όλους τους συναδέλφους τους καλοκαιρινούς μήνες, ενώ εκκρεμεί και η απόφαση του ΣτΕ σε σχέση με την προσφυγή της ΟΕΦΕ για τον διπλασιασμό του ωραρίου.

Η νέα χρονιά ξεκινάει με άρωμα τηλεργασίας. Οι εργοδότες, εκμεταλλεζόμενοι τις διατάξεις των υπουργικών αποφάσεων και του ν. Χατζηδάκη, διαφημίζουν την τηλεκπαίδευση μέσω διάφορων πλατφορμών, όχι μόνο σε ένα ενδεχόμενο lockdown, αλλά και σε μόνιμη βάση. Μάλιστα, δε διστάζουν να διαφημίζουν και τα μικτά τμήματα, όπου θα πραγματοποιείται συγχρόνως διαζώσης και εξ' αποστάσεως εκπαίδευση σε κάποιους μαθητές (!) Με αυτόν τον τρόπο επιχειρούν να αρπάξουν όσα περισσότερα μπορούν από γονείς – μαθητές και παράλληλα να εντατικοποιήσουν την εργασία μας.

Η μόνη απάντηση απέναντι σε αυτήν την κατάσταση και στην επίθεση που δεχόμαστε είναι η υπογραφή σύμ-

βασης που θα καλύπτει όλες τις πτυχές της εργασιακής σχέσης, βάζοντας μπροστά τις ανάγκες μας και την αξιοπρέπειά μας. Ως Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών έχουμε δείξει με την στάση μας και τους αγώνες μας ότι θέλουμε και μπορούμε να υπερασπιστούμε τα συμφέροντα των εργαζομένων. Επομένως, θα παλέψουμε σε κάθε χώρο δουλειάς με τους συναδέλφους για την ανάδειξη των παραπάνω ζητημάτων και συνολικά για την υπογραφή ΣΣΕ.

• • •

Σωματείο Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης (ΣΜΕΘ)

Διεύθυνση: Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, Αριστοτέλους 32, 4ος όροφος, 1ο γραφείο

Ωράριο λειτουργίας γραφείων: Κάθε Τρίτη 10:00 - 12:00

Τηλ: 6983371574 - 2310 265 730

e-mail: somiekth@gmail.com

Απολύσεις και ιδιωτικοποιήσεις το μόνο σχέδιο της κυβέρνησης για την πανδημία

Η κυβέρνηση των α(χ)ρίστων συνεχίζει να εργαλειοποιεί την Πανδημία για την επιβολή αντεργατικών μέτρων και καταστροφής/ ιδιωτικοποιήσεις των δημόσιων δομών.

Από την πρώτη στιγμή επιστράτευσε την ατομική ευθύνη για να κρύψει τις δικές της ευθύνες για το γεγονός ότι δεν είχε κάνει τίποτα για την ανάπτυξη της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, την λήψη μέτρων σε χώρους δουλειάς, σχολεία, Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Και τώρα αξιοποιεί τον υποχρεωτικό εμβολιασμό για να ενεργοποιήσει έναν κοινωνικό αυτοματισμό που θα διχάσει τους εργαζόμενους και η ίδια για άλλη μία φορά θα αποποιηθεί των ευθυνών της. Η κυβέρνηση είναι σχεδόν αποκλειστικά υπεύθυνη για την έλλειψη εμπιστοσύνης του κόσμου απέναντι στα εμβόλια με την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας και τις κωμικοτραγικές παλινωδίες της, με την προώθηση της ατομικής ευθύνης απέναντι στην κοινωνική ευθύνη και την αλληλεγγύη.

Η υποχρεωτικότητα των εμβολίων γίνεται το όχημα της κυβέρνησης για να μπορέσει να ανοίξει τον δρόμο για απολύσεις και για κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο τομέα αλλά και για να ξεκίνησε την ιδιωτικοποίηση της Δημόσιας Υγείας. Σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ αναμένεται να βγουν σε αναστολή περίπου 10.000 εργαζόμενοι, γεγονός που θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στη λειτουργία όλων των δομών υγείας αλλά και επιπλέον βάρος στους

εργαζόμενους του ΕΣΥ που παραμένουν αφού για άλλη μία φορά αναστέλλονται οι άδειες τους και Θα κληθούν να εργαστούν χωρίς άδειες και χωρίς ρεπό.

Η αναστολή εργασίας εξυπηρετεί απόλυτα τα σχέδια των α(χ)ρίστων που ετοιμάζουν ιδιωτικοποίηση εκ των έσω με την είσοδο εταιρειών ενοικιαζόμενων εργαζομένων που θα αναπληρώσουν το προσωπικό που θα βγει σε αναστολή. Επιπλέον ενώ η πίεση στο ΕΣΥ έχει ήδη αυξηθεί δραματικά αφήνουν να διαρρεύσουν τα σχέδιά τους για συγχωνεύσεις νοσοκομείων και κλινικών.

Οι υγειονομικοί παλεύουν για μαζικό καθολικό εμβολιασμό με στελέχωση όλων των δομών υγείας με το απαραίτητο προσωπικό, για μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που ξεπερνούν το 30% του προσωπικού και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες του ΕΣΥ, για συνεχή ενημέρωση των εργαζομένων για να καταπολεμηθούν οι αντιεπιστημονικές/σκοταδιστικές θεωρίες, για πλήρη προληπτικό έλεγχο και παρακολούθηση όλων των εμβολιασμένων, για αξιοποίηση όλων των ασφαλών εμβολίων και φαρμάκων. Να σταματήσουμε τον «κοινωνικό αυτοματισμό», την στοχοποίηση εργαζομένων και τα σχέδια της κυβέρνησης για απολύσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Μία πρώτη απάντηση πρέπει να δοθεί στη διαδήλωση της ΔΕΘ όπου οι υγειονομικοί πρέπει να συμμετάσχουν μαζικά μαζί με όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους.

■ **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ** στην Υγεία

ΠΕΝΕΝ

Ο απολογισμός του 30ού Συνεδρίου ΠΙΝΟ έρχεται να καταδείξει αγώνες επικράτησης και το κυνήγι της καρέκλας τόσο από κράτος – εφοπλιστές μέσω «εκλεκτών», όσο και από τους «επαγγελματίες συνδικαλιστές» του ΠΑΜΕ. Η ΠΕΝΕΝ εν μέσω αυτής της κατάστασης διαχώρισε τη θέση της και αρνήθηκε οποιαδήποτε συμμετοχή στο ούτως ή άλλως προκαθορισμένου αποτελέσματος Συνέδριο, στάση που στηρίχθηκε μάλιστα σε μεγάλο βαθμό από τους ναυτεργάτες όλων των κλάδων.

Όσο, όμως, οι γραφειοκράτες και οι σύμμαχοι του εφοπλιστικού κεφαλαίου παίζουν «μουσικές καρέκλες», εξακολουθεί να μη δίνεται καμία λύση στο σημαντικότερο ίσως πρόβλημα που καλούνται να αντιμετωπίσουν οι ναυτεργάτες, Έλληνες και μη. Το διαχρονικό πρόβλημα των εγκαταλειμμένων πληρωμάτων οξύνθηκε δραματικά κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Οι πιο πολλές περιπτώσεις αφορούν υπερδανεισμούς και χρεοκοπίες των εταιρειών, όπου αν το πλοίο δε «σωθεί» σε κάποιο πλειστηριασμό εγκαταλείπεται μαζί με το πλήρωμά του. Οι εργαζόμενοι πέρα από τη (μη) καταβολή των δεδουλευμένων τους βρίσκονται στην τραγική θέση να πρέπει να διεκδικήσουν τα αυτονόητα: επιστροφή στην πατρίδα ακόμη και στοιχειώδεις συνθήκες επιβίωσης. Η διαδικασία αυτή μπορεί να διαρκέσει από μήνες μέχρι χρόνια. Σε αυτές τις συνθήκες η μόνη λύση για τους ναυτεργάτες είναι η αυτοοργάνωση και διεκδίκηση απέναντι στο κυριολεκτικά απάνθρωπο πρόσωπο του εφοπλιστικού κεφαλαίου που αδιαφορεί για την επιβίωσή τους, πόσο μάλλον για τα εργασιακά τους δικαιώματα.

Η πλήρης απάθεια του μετώπου ΠΙΝΟ-εφοπλιστές αποδεικνύεται και εγχώρια από το πόσο προβληματικοί είναι οι έλεγχοι που διενεργούνται από κλιμάκια του ΥΕΝ και της ΠΙΝΟ για τον εντοπισμό εργασιακών προβλημάτων. Παρά το γεγονός ότι στους ελέγχους αυτούς συμμετέχουν και εκπρόσωποι της ΠΕΝΕΝ, ο ρόλος τους είναι «συμβουλευτικός» και πρακτικά μόνο για τα «μάτια του κόσμου» μιας που τελικά σε όλες τις περιπτώσεις οι ΥΕΝ και ΠΙΝΟ διαπιστώνουν «πλήρη νομιμότητα», σφραγίζοντας την εφοπλιστική παραβατικότητα. Η ΠΕΝΕΝ παραμένει στην πρώτη γραμμή προτάσσοντας ως λύση σε αυτές τις αθλιότητες το δρόμο του αγώνα!

Σέριφος- Αύγουστος 1916: Η αιματηρή απεργία των μεταλλωρύχων

Συμπληρώνονται 105 χρόνια από τη σχετικά άγνωστη απεργία στα μεταλλεία της Σερίφου. Ο αιματοβαμμένος αγώνας τους είναι εξαιρετικά σημαντικός καθώς είναι από τις πρώτες απεργίες στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα, τα αιτήματα της οποίας έγιναν δεκτά -καθιέρωση του οκταώρου, αύξηση του ημερομισθίου, προστασία της ζωής των εργατών.

Στην Ελλάδα από το 1885 άρχισε η συστηματική εκμετάλλευση των σιδηρομεταλλευμάτων και κορυφώνεται στις αρχές του 20ου αιώνα. Η δημιουργία των μεταλλείων έφερε άνθιση στο νησί με την πλειοψηφία των οικογενειών να εργάζεται εκεί. Οι συνθήκες εργασίας ήταν απάνθρωπες. Ο εργοδότης Γρόμαν

εκμεταλλεόμενος την φτώχεια και την ανάγκη των κατοίκων των Κυκλάδων, ανάγκαζε τους εργατές να δουλεύουν 12 με 14 ώρες, να ζουν σε παράγκες γύρω από το εργοστάσιο ενώ έπαιρνε τις περιουσίες τους (χωράφια κτλ) με αντάλλαγμα ένα μεροκάματο(!) Τα τελευταία 2 χρόνια πριν την απεργία, 60 εργαζόμενοι είχαν χάσει τη ζωή τους εν ώρα εργασίας.

Στις 24 Ιουλίου 1916 με τη βοήθεια του συνδικαλιστή Κωνσταντίνου Σπέρα ιδρύεται το «Σωματείο εργατών μεταλλευτών Σερίφου» με 460 μέλη. Οι εργαζόμενοι σύντομα, προχωρούν στην πρώτη τους απεργία εξοργισμένοι από την αδιαφορία της εργοδοσίας και της κυβέρνησης προς τα δίκαια αιτήματα τους. Η απεργία στα μεταλλεία διήρκησε για περίπου 20 μέρες και είχε την υποστήριξη των κατοίκων του νησιού. Επί της ουσίας προχωρούν σε έλεγχο του λιμανιού εμποδίζοντας την φόρτωση μετάλλου ενώ ένα άμεσα ανακλητό εργατικό συμβούλιο συντόνιζε όλα τα ζητήματα. Η κυβέρνηση Ζαΐμη έστειλε αρχικά 30 χωροφύλακες από την Κέα για

να καταπνίξουν την απεργία που είχε πάρει εξεγερσιακές διαστάσεις. Η άγρια συμπλοκή κόστισε τη ζωή 4 εργατών, το μένος όμως των εξεγερμένων απεργών δεν είχε προηγούμενο. Η κυβέρνηση χρειάστηκε να στείλει και δεύτερο πλοίο με 250 χωροφύλακες για να πνίξουν την απεργία και να «επιβάλλουν την τάξη» φυλακίζοντας τους πρωτεργάτες του σωματείου.

Η εργοδοσία τρομοκρατημένη από τη δύναμη της απεργίας κάνει δεκτά τα αιτήματα των εργατών (οκτάωρο, αύξηση ημερομισθίων και έλεγχος του ασφαλιστικού ταμείου αλληλοβοήθειας).

Πάνω από έναν αιώνα αργότερα τα ίδια αιτήματα συνεχίζουν να είναι άμεση προτεραιότητα για το εργατικό κίνημα. Η κυβέρνηση της ΝΔ και ο λάκερος ο μνημονιακός συρφετός κλέβει τις κατακτήσεις και μας μετατρέπει σε σύγχρονους δούλους. Παραδειγματιζόμενοι από την ιστορία του εργατικού κινήματος να υπερασπιστούμε με το ίδιο πάθος τα εργατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα.

...συνέχεια από σελ. 1

λη απεργία των εργατών του Λαυρίου, με αιτήματα το 8ωρο και η αύξηση ημερομισθίων ενώ ένα κύμα απεργιακών κινητοποιήσεων αρχίζει να ξεσπά σε ολόκληρη τη χώρα.

Την περίοδο αυτή πρέπει να τονίσουμε και την πρωταγωνιστική δράση των αρχαιομαρξιστών αρτεργατών, των οποίων η απεργία λίγες μέρες πριν τον γενικό ξεσηκωμό (16 Αυγούστου 1923) τον γενικό ξεσηκωμό ήταν το προανάκρουσμα των κινητοποιήσεων. Σημαντικό ρόλο έπαιξε και η Ένωση Παλαιών Πολεμιστών (με ηγέτη τον Π. Πουλιόπουλο) που στις 19 Αυγούστου καλεί σε πανεφεδρική συγκέντρωση αποστρατευμένων και μέσα σε αυτό το κλίμα και με την ενεργό συμμετοχή του ΣΕΚΕ(Κ) (έλεγχος στην ουσία την ΓΣΕΕ) προκηρύχθηκε η γενική απεργία.

Στις 20 Αυγούστου, η ΓΣΕΕ δηλώνει

ότι θα επεκτείνει την απεργία σε όλη τη χώρα. Η κυβέρνηση Πλαστήρα - Γονατά τρομοκρατημένη από τις εξελίξεις επιτίθεται με λύσσα: Ξεκινά την επιστράτευση ενώ το Πολεμικό Ναυτικό συλλαμβάνει απεργούς και τους υποχρεώνει να εργαστούν. Συγκροτείται έκτακτο στρατοδικείο εναντίον των απεργών - εργατών και αναστέλλεται για έξι μήνες η ισχύ όλων των εργατικών νόμων(!)

Η απάντηση της εργατικής τάξης θα δοθεί με τα εκατοντάδες τηλεγραφήματα σωματείων που φτάνουν απ' όλη τη χώρα και αναγγέλλουν τη συμμετοχή τους στην Πανελλαδική Απεργία που είχε προκηρύξει η ΓΣΕΕ, ενώ ταυτόχρονα καλούν σε κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Στις 22 Αυγούστου 1923, κορυφώνεται η μεγαλύτερη μαχητική κινητοποίηση των εργατών στα πρώτα εκείνα χρόνια του οργανωμένου εργατικού κινήματος. Η πανεργατική συγκέ-

ντρωση της ΓΣΕΕ και του ΕΚΠ είχε παραλύσει το λιμάνι του Πειραιά. Παρά την τρομοκρατία και τις απαγορεύσεις, χωρίς φόβο και τραγουδώντας τη Διεθνή, οι εργατές κατακλύζουν τους κεντρικούς δρόμους και τα σοκάκια. Η κυβέρνηση Πλαστήρα-Γονατά δίνει διαταγή να διαλυθεί δια της βίας η συγκέντρωση. Στο Πασαλιμάνι ο στρατός και η αστυνομία χτυπά με πολυβόλα από δημόσια κτήρια τους απεργούς δολοφονώντας 11 εργάτες (μεταξύ των οποίων ένας μαθητής και ένας φοιτητής) και αφήνοντας πίσω 100 τραυματίες..

Η απεργία τον Αύγουστο του 1923, αποτελεί κλιμάκωση μιας ολόκληρης προηγούμενης αγωνιστικής περιόδου και αποτελεί τη μεγαλύτερη σε έκταση και μαχητικότητα απεργία που είχε συμβεί στη μέχρι τότε ιστορία του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα.